

KOVÁCSNÉ ÉNEKES ERIKA

Önéletrajz

1960-ban születtem Bonyhádön. Lengyelen laktunk 6 éves koromig. Az általános iskolát már Bonyhádön kezdtem, az akkor új II. számú Általános Iskolában. Kedvenc tantárgyam az orosz nyelv volt. Ezért a 8. osztály befejezésével beiratkoztam a bonyhádi Petőfi Sándor Gimnázium orosz tagozatára. Az érettségi után a tanítóképzőbe mentem. A felsőfokú tanulmányaimat Szekszárdon és Kaposváron végeztem. Még a diploma megszerzése előtt 1980-ban tanítani kezdtem a volt általános iskolámban. 1982-ben férjhez mentem és egy év múlva megszületett Andrea lányom. Két év múlva pedig Péter fiam. 2007 óta pedig Linett unokám boldog és odaadó nagymamája vagyok.

1987-ben újra dolgozni kezdtem, de közben felépült a harmadik általános iskola is Bonyhádön. Itt folytattam a tanítást a „Széchenyiben”, amit akkor még 3. számú Általános Iskolának hívtak. Kezdetben napközis nevelőként, majd 14 évig voltam fejlesztő pedagógus és tanító. Ma osztálytanító és napközis nevelő vagyok.

Szüleim mindketten pedagógusok voltak. Édesanyám tanító, édesapám Lengyelen tanár és iskolaigazgató, majd felnőtt-oktatási munkakört töltött be. Ők a példaképeim. Már általános iskolás koromban tanító akartam lenni. Ez a pálya sok nehézséget rejt magában és ettől édesanyám nagyon óvott, de én elhivatott voltam és vagyok ma is. Döntésemet soha nem bántam meg. Hiszen a gyerekeknek nem csak én adok, hanem én is rengeteget kapok tőlük. Az a sok mosoly, szeretet, ragaszkodás örökké fiatalon tart, erőt ad.

Hitvallásomat Móricz Zsigmond szavai fejezik ki a legjobban:

„Emberré nevelni a legszebb hivatás,
Légy nemes, gazdag lelkű ember,
Hogy emberré tehess másokat,
A magad embersége által.”